

Pamatlietas puses

Prasītāji: LL, MK

Atbildētāja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst nepārprotama kritērija noteikšana *Tribunal Supremo* 2019. gada 23. janvāra spriedumos Nr. 44 līdz Nr. 49, saskaņā ar kuru ar patērētājiem noslēgtajos hipotekārā aizdevuma līgumos atsevišķi neapspriests noteikums, kurā ir noteikts, ka visi hipotekārā aizdevuma darījuma noslēgšanas izdevumi ir attiecināmi uz aizņēmēju, ir negodīgs, sadalot dažādos šajā negodīgajā un par spēkā neesošu pasludinātajā noteikumā ietilpstošos izdevumu veidus starp bankas iestādi aizdevēju un patērētāju aizņēmēju, lai ierobežotu nepamatoti samaksāto summu, kas samaksātas, piemērojot valsts tiesību aktus, atmaksāšanu?

Un vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst *Tribunal Supremo* īstenotā spēkā neesoša negodīga noteikuma integrējošā [robu aizpildīšanas] interpretācija, ja tā atcelšana un ar to saistītās sekas neietekmē aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu pastāvēšanu?

- 2) Vai saistībā ar LEC [*Ley de Enjuiciamiento Civil* (Civilprocesa likums)] 394. pantu, kas tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas jomā nosaka kritēriju, ka tiesāšanās izdevumus sedz zaudētāja puse, ja var uzskatīt, ka tad, ja negodīgs noteikums par izdevumiem tiek atzīts par spēkā neesošu, bet šis spēkā neesamības sekas ir ierobežotas ar iepriekšminēto izdevumu sadalījumu, tas ir uzskatāms par Eiropas Savienības tiesību efektivitātes principa un principa, ka negodīgi noteikumi nav saistoši, pārkāpumu gadījumā, kad ir uzskatāms, ka prasība ir apmierināta daļēji, un vai to varētu interpretēt tādējādi, ka tas rada apgrieztu atturošu iedarbību, tādējādi radot patērētāju un lietotāju likumisko interešu neaizsargātību?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

Prasība, kas celta 2019. gada 17. oktobrī – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-767/19)

(2020/C 10/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: O. Beynet, Y. G. Marinova, pārstāvji)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasījumi

- konstatēt, ka Beļģijas Karaliste nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu ⁽²⁾ paredzētos pienākumus, pareizi netransponējot:
 - Direktīvu 2009/72/EK un 2009/73/EK 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu,
 - Direktīvas 2009/72/EK 37. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktu un Direktīvas 2009/73/EK 41. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktu,
 - Direktīvas 2009/72/EK 37. panta 6. punkta a), b) un c) apakšpunktu un 9. punktu, un Direktīvas 2009/73/EK 41. panta 6. punkta a), b) un c) apakšpunktu un 9. punktu,
 - Direktīvas 2009/72/EK 37. panta 10. punktu un Direktīvas 2009/73/EK 41. panta 10. punktu,
- piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības priekšmets ir Beļģijas kļūdaina Direktīvu 2009/72 un 2009/73, kuras attiecīgi ir par elektroenerģijas iekšējo tirgu un par dabasgāzes iekšējo tirgu, transponēšana. Minētajās direktīvās tostarp ir paredzēti noteikumi par elektroenerģijas un gāzes pārvades sistēmu darbības, no vienas puses, efektīvu nodalīšanu no piegādes un ražošanas darbībām, no otras puses, lai novērstu diskriminācijas risku sistēmu pārvaldīšanas jomā. Lai sasniegtu minētajās direktīvās noteiktos mērķus, tajās ir arī paredzēta neatkarīga valstu regulatīvo iestāžu ieviešana.

Komisija uzskata, ka Beļģijas Karaliste esot nepietiekami transponējusi šīs direktīvas attiecībā uz diviem būtiskiem aspektiem, proti, attiecībā uz pilnīgas īpašumtiesību nodalīšanas un noteikumu par valstu regulatīvo iestāžu kompetenču un neatkarību ieviešanu.

⁽¹⁾ OV 2009, L 211, 55. lpp.

⁽²⁾ OV 2009, L 211, 94. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. novembrī iesniedza High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Apvienotā Karaliste) – AC, TM, GM, MM/ABC Sl, XYZ Plc

(Lieta C-814/19)

(2020/C 10/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Pamatlietas puses

Prasītāji: AC, TM, GM, MM

Atbildētājas: ABC Sl, XYZ Plc